

2

не й не згас - не ві - ра свя - та у кра - шу
до - мі си - ла й во - ля сво - я, і сво - я

до - лю, в щас - ли - ву путь! Бо ми ж як
мо - ва, і свій зви - чай.

є = од - на ро - ди - на, во - на від

Бо - га нам да - на! і є в нас

ма - ти у - кра - ї - на, у ці - лім

§

С. А.
сві - ті од - ним од - на. і є в нас

ма - ти = у - кра - ї - на, у ці - лім

сві - ті од - ним = од - на. // - на.

За роком рік минають наші літа,
Іх не здогнати і не вернуть...
Та не мине й не згасне віра свята
У кращу долю, в щасливу путь.

Приспів:

Бо ми ж як є -- одна родина,
Вона від Бога нам дана!
І є в нас мати-Україна,
У цілім світі одним-одна!

Тож хай зростає наша дружна сім'я,
І розцвітає наш рідний край!
В своєму домі сила й воля своя,
І своя мова, і свій звичай!

Приспів:

Бо ми ж як є -- одна родина,
Вона від Бога нам дана!
І є в нас мати-Україна,
У цілім світі одним-одна!